

શાબાશી

ભારતની અગ્રણી મેનેજમેન્ટ ઇન્સ્ટિટ્યૂટમાં, એક ક્વાયત માટે યોજના તૈયાર કરવા પરિપ્રેક્ષ્ય આયોજન હાથ ધરવામાં આવ્યું હતું આગામી 10 થી 15 વર્ષ. યા ક્લબમાં એક દિવસ, કેટલાક યુવાન જિજ્ઞાસુ ફેકલ્ટી સભ્યોએ બેઠેલા વરિષ્ઠ સાથીદારોને પૂછ્યું નું સંચાલન કેવી રીતે કરવું તે અંગે તેમના અનુભવો અને મંતવ્યો શેર કરવા માટે સંસ્થાની શૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિઓને વેગ આપવાનું કાર્ય. પ્રો. યિદમ્બરમે, વરિષ્ઠ સાથીદારોમાંના એક, નીચેની વાર્તા.

સ્તરની સંસ્થા બનાવવામાં આવી છે. મેં એક અગ્રણી મેનેજમેન્ટ ઇન્સ્ટિટ્યૂટમાં અભ્યાસ કર્યો છે ભારતનું, જે પહેલાથી જ અન્ય લોકોની જેમ સ્થાપિત થઈ ચૂક્યું હતું. ત્યારથી કારકિર્દી અને ભવિષ્ય તરીકે શિક્ષણશાસ્ત્રમાં મારી રુચિ વિશે હું અયોક્કસ હતો સંસ્થાના, હું અહીં પ્રતિનિયુક્તિ પર આવ્યો હતો. અહીં આવ્યા પછી, આઠ અવલોકન કર્યું કે સંસ્થા પાસે દરેક કાર્ય છે જે અમારી પાસે છે ઉદ્યોગ: માર્કેટિંગ (પ્લેસમેન્ટ), ફાઇનાન્સ (મેળવવું અને ઉપયોગ કરવો ભંડોળ), માનવ સંસાધન સંચાલન (ફેકલ્ટી અને સ્ટાફ), કામગીરી (PGP અને અન્ય કાર્યક્રમો ચલાવી રહ્યા છે), પ્રોજેક્ટ મેનેજમેન્ટ અને તેથી પર તમે ગમે તેટલા થયા વિના કોઈપણ એક અથવા વધુમાં જોડાઈ શકો છો ઉદ્યોગની જેમ દબાણ હેઠળ. બે વર્ષ પછી, મેં સંમતિ આપી કાયમી પદ માટે.

“હું પ્રથમને ત્રણ ટર્મમાં ત્રણ અલગ-અલગ વિષય ભણાવતો હતો PGP ની બેચ: બિઝનેસ પોલિસી (હવે સ્ટ્રેટેજિક મેનેજમેન્ટ કહેવાય છે), મેનેજમેન્ટ કંટ્રોલ સિસ્ટમ (જે સામાન્ય રીતે દ્વારા શીખવવામાં આવતી હતી અન્યત્ર ફાઇનાન્સ વિસ્તાર) અને ફેરફારનું સંચાલન અને સર્જનાત્મકતા (સામાન્ય રીતે બિહેવિયરલ સાયન્સ વિસ્તાર દ્વારા શીખવવામાં આવે છે). હું હતી પ્લેસમેન્ટની જવાબદારી પણ આપી. અમારા ડિરેક્ટર અમને મળતા હતા સમય સમય પર. એક દિવસ, તેણે મને પૂછ્યું કે શું હું કોઈનો સામનો કરી રહ્યો છું? મુશ્કેલીઓ. મેં મારી સમસ્યા વ્યક્ત કરી, “જ્યાં સુધી મને ખાતરી ન હોય કે હું જે શીખવું તે કરી શકાય છે, મને શીખવવું મુશ્કેલ લાગે છે,” ડૉ. યિદમ્બરમે જણાવ્યું હતું.

ડિરેક્ટરે હસીને માથું હલાવ્યું.

ફેક્ટરી કાઉન્સિલે તેને કેસની સામગ્રી વિકસાવવા માટે પૂછવાનો ઠરાવ કર્યો તેના પ્રથમ અભ્યાસક્રમ માટે. માં ઘણી કંપનીઓ ન હોવાથી લખનૌ, તેમણે સ્કૂટર્સ ઈન્ડિયા પર ત્રણ ભાગનો કેસ સ્ટડી વિકસાવ્યો Ltd મેનેજમેન્ટના અભ્યાસક્રમે કેસની પરિસ્થિતિ સમજાવી ન હતી. "કેવી રીતે કંપની તમામ કાર્યકારી ક્ષેત્રોમાં ગેરવ્યવસ્થાપિત છે અને તે હજુ પણ ચાલે છે લગભગ 16 વર્ષ ખોટ કરી રહ્યા છે (ખર્ચ કવર કરવામાં સક્ષમ નથી)?" તેમણે રસ હતો.

સંસ્થા કેન્દ્ર સરકાર પર પણ બેંકિંગ કરતી હતી પગાર “બીજા વર્ષ સુધીમાં, હું ડરતો હતો કે શું આપણે પણ છીએ એ જ રસ્તે જવું,” તેણે કહ્યું.

“મને ખબર નહોતી કે સમસ્યામાંથી કેવી રીતે બહાર નીકળવું પણ મને ખાતરી હતી કે ત્યાં કોઈ રસ્તો હોવો જોઈએ. શું કોઈ ઉકેલ નથી કે જે હું જે વિષયો શીખું છું તે ઓફર કરી શકે છે?” તેણે આશ્ચર્ય કર્યું. “યોગ્ય રીતે, મારી પાસે હતું ના સભ્ય તરીકે ‘શેપિંગ ધ ફ્યુચર’ નામનો અહેવાલ તૈયાર કર્યો ‘કમિટી ઓન ફ્યુચર ડિરેક્ટન્સ’, જે એક પર રચવામાં આવી હતી યાની રાહ જોતી વખતે ફેક્ટરી મેમ્બર દ્વારા તાત્કાલિક સૂચન ફેક્ટરી કાઉન્સિલની બેઠકમાં. તે 84 પાનાનો અહેવાલ હતો, 12 પાનાનો ‘અમે શું બનવા માંગીએ છીએ’ અને ‘કેવી રીતે બનવું’ પર 72 પૃષ્ઠોને સમર્પિત તે’. ‘ખૂબ જ વિશાળ’ હોવાને કારણે સભ્યોને તે વાંચવા યોગ્ય લાગ્યું નહીં જેમ કે કેટલાક નિષ્ણાત સભ્યોને લાગ્યું કે ‘પરિપ્રેક્ષ્ય યોજનાઓ ન હોવી જોઈએ એકથી બે પાના કરતાં વધુ લાંબુ. જોકે મેં રિપોર્ટનો મુસદ્દો તૈયાર કર્યો હતો વ્યાપાર નીતિના ગંભીર વિદ્યાર્થી તરીકે, હું અનિશ્ચિત હતો કે શું વસ્તુઓ ખરેખર પ્રસ્તાવિત રીતે કામ કરશે,” તેમણે ઉમેર્યું.

“બીજા વર્ષના અંત સુધીમાં, મેં કેસ લખવાનું શરૂ કર્યું એપોલો હોસ્પિટલ એન્ટરપ્રાઇઝ લિમિટેડ પર. ડેટામાંથી પાછા ફરવા પર સંગ્રહ, મને વધુને વધુ ખાતરી થઈ રહી હતી કે આપણે વધવું જોઈએ અવલંબન ઘટાડવા અને તિજોરી પર ડ્રેઇન કરે છે. જો એપોલો કરી શકે બધું જાતે જ કરીએ, આપણે કેમ નથી કરી શકતા? બધા વૈચારિક પડકારો પછી એ જ છે. જ્યારે મને જાણવા મળ્યું કે 30 જુલાઈ, 1988ના રોજ અમારો પગાર હતો ચેક મેળવવામાં વિલંબને કારણે ખાતામાં જમા થયો નથી મંત્રાલય તરફથી, મને લાગ્યું કે કદાચ સમય પૂરો થઈ રહ્યો છે,” કહ્યું ચિદમ્બરમ ડૉ. સંસ્થા તેની બાહ્યાવસ્થામાં હતી, લગભગ ચાર કહો વર્ષ જૂના. બહુ ઓછા ફેક્ટરી મેમ્બર્સ અને ઓછા હતા ઉધાર લીધેલ અથવા ભાડે આપેલ ઈન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર. સરકારી ભંડોળ પણ હતું ઈન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર

બનાવવા માટે સુસ્ત. અસંતુલનને કારણે ફેકલ્ટી લોટ, કેટલાક ભારે ભારિત હતા અને કેટલાક અન્ય ખૂબ ઓછા, બાદમાં માટે પણ ઝઘડો કરવા માટે સમય હતો.

“ઓગસ્ટ 1989 માં એક નવા ડિરેક્ટર જોડાયા. હું તેમની સહનશીલતાની પ્રશંસા કરું છું મારા કઠોર શબ્દો જેમ કે: ‘આ સંસ્થા શા માટે ઇન્ટેક વધારી શકતી નથી તેના પીજીપીમાં 30 થી 100 સુધી?’ પ્રામાણિકપણે, હું ચિડાઈ ગયો હોત જો એક ફેકલ્ટી મેમ્બરે મને વારંવાર પ્રશ્નો પૂછીને ત્રાસ આપ્યો હતો તે ગમે છે પરંતુ તેણીએ તે સહન કર્યું. જો કે, એક દિવસના અંત તરફ જાન્યુઆરી 1991, તેણીની ધીરજનો માર્ગ મળ્યો અને તેણીએ ફેકલ્ટીમાં કહ્યું કાઉન્સિલની મીટિંગ કે તે મને આગામી પીજીપી તરીકે નિયુક્ત કરવા જઈ રહી છે અધ્યક્ષ તરીકે તે એકમાત્ર રસ્તો હતો જેણે તેને બંધ કરવાનું શક્ય માન્યું હતું મને અપ,” એક આનંદિત ડૉ. ચિદમ્બરમે કહ્યું. આગામી થોડાક અંદર દિવસો, નવા PGP અધ્યક્ષની નિમણૂક માટે ઓફિસ ઓર્ડર હતો જારી કરવામાં આવે છે, જે સામાન્ય રીતે એપ્રિલના મધ્યમાં કરવામાં આવતી હતી. 1 જુલાઈના રોજ, 1991, PGPની પાંચમી બેચમાં તેના બદલે 105 વિદ્યાર્થીઓ હતા સામાન્ય 30.

ઘણી બધી વસ્તુઓ કરવાની હતી: વર્ગખંડોને ફરીથી ગોઠવવા (નાના વધેલા બેચને સમાવવા માટે ખાસ ખુરશીઓ બનાવવામાં આવી હતી કદ), હોસ્ટેલ, જમવાની સુવિધા, કોમ્પ્યુટર સેન્ટર, અરેન્જિંગ ફેકલ્ટી, અને ચાર મહિનાના સમયમાં. પરંતુ અંતે, બધું સ્થાયી થયું નીચે 25 દિવસમાં 120 સીટર વર્ગખંડનું બાંધકામ જોઈ રહ્યા છીએ જીવનભરનો અનુભવ હતો. ઉનાળો અને જોબ પ્લેસમેન્ટ બંને વધેલા બેચના કદ છતાં પણ સારી રીતે ચાલ્યું.

ત્યાં બીજી ઘણી બધી બાબતો બની હતી. PGP ફી હતી તર્કસંગત, રૂ. થી વધીને રૂ. 5000/- થી રૂ. 10,650/-, આવરી લેવા માટે ખર્ચ અને ખાતરી કરો કે જ્યારે બેચનું કદ 180 થઈ ગયું, સંસ્થાને મંત્રાલય તરફથી કોઈ રિકરિંગ ગ્રાન્ટની જરૂર નથી, જે અન્ય સંસ્થાઓ દ્વારા અનુસરવામાં આવી હતી. ખર્ચમાં ઘટાડો થયો હતો. નિયત વાંચન પુસ્તકો ઘટાડવામાં આવ્યા ન હતા પરંતુ એ પર આપવામાં આવ્યા હતા પરત કરી શકાય તેવા ધોરણે જેથી ખર્ચ બે વર્ષમાં આવરી લેવામાં આવે. પીજીપી હોસ્ટેલનો ખર્ચ રૂ. થી ઘટાડીને રૂ. 800 પ્રતિ માસથી રૂ. 300 પ્રતિ મહિનો અને વાસ્તવિક મુજબ ચાર્જ, રૂ ને બદલે. 150 દર મહિને અગાઉ. દીક્ષાંત સમારોહને આવરી લેવા માટે દીક્ષાંત ફી દાખલ કરવામાં આવી હતી મંત્રાલયની અનુદાન દ્વારા ચિરાણને બદલે ખર્ચ. આ પ્લેસમેન્ટ ફી કંપનીઓ

સાથે પરામર્શ કરીને રજૂ કરવામાં આવી હતી (થી ક્ષમતા વિસ્તરણ માટે સંસાધનો ઉત્પન્ન કર્યા), જે અન્ય સંસ્થાઓ પણ પાછળથી રજૂ કરી.

માતા-પિતા અને કંપનીઓ ઉપરાંત અન્ય હિતધારકો ફાળો પણ વધ્યો હતો. ફેકલ્ટી કાઉન્સિલ સુઓ મોટુ નક્કી કર્યું કે દરેક ફેકલ્ટી મેમ્બર ઓછામાં ઓછા બેને ભણાવશે દર વર્ષે ત્રણ અભ્યાસક્રમો, જે અન્ય IIM માં પ્રેક્ટિસ બની ગયા. પીજીપીમાં ત્રણ ગણો વધારો કરવા છતાં સ્ટાફમાં કોઈ વધારો કરવામાં આવ્યો નથી સ્ટાફ ખર્ચ સમાવવા માટે ઇન્ટેક. પાંચ દિવસના વર્ગોમાંથી, છ દિવસના વર્ગો શેડ્યુલિંગને તર્કસંગત બનાવવા અને PGP આપવા માટે PGP માં રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા વિદ્યાર્થીઓને પૂરતો મફત સમય. નવા ફેકલ્ટી સભ્યો જોડાયા, કેટલાક જે પાછળથી ચમકતા સિતારા બન્યા.

જ્યારે બેચનું કદ, લાયબ્રેરી અને ઓળખ પત્રો વધારવામાં આવ્યા હતા નોંધણી સમયે સ્થળ પર જારી કરવામાં આવ્યા હતા, કંઈક જે અઠવાડિયા લેવા માટે વપરાય છે. રજીસ્ટ્રેશન ફોર્મ 16 થી ઘટાડી દેવામાં આવ્યું હતું રજીસ્ટ્રેશન પ્રક્રિયાને ઝડપી બનાવવા માટે પાનાથી ચાર પાના. પીજીપી આગલી બેચમાંથી માર્ગદર્શિકા રજૂ કરવામાં આવી હતી. ફોર્મેટ કરેલ સ્વીકૃતિ ફોર્મ રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા અને સ્વીકૃતિઓ રાખવામાં આવી હતી પ્રતિક્ષા યાદીમાં પણ રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા. સ્વીકૃતિ ફી હતી થી વધારીને રૂ. 100/- થી રૂ. 500/- ની સમસ્યા દૂર કરવા ડ્રોપઆઉટ-સંબંધિત ક્ષમતાનો ઓછો ઉપયોગ. કસ્ટમાઇઝ્ડ સાયક્લોસ્ટાઈલને બદલે પ્રથમ વખત એડમિશન ઓફર મોકલવામાં આવી હતી પેસ્ટ કરેલા નામો સાથે અક્ષરો.

ઘણી અણધારી વસ્તુઓ પણ બની. કોર્સ સામગ્રી માટે, ભારની કાળજી લેવા અને ખર્ચ ઘટાડવા ઝેરોક્સિંગની રજૂઆત કરવામાં આવી હતી. પીજીપી ઓફિસમાં અને બાદમાં અન્યમાં કોમ્પ્યુટર દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા કચેરીઓ વધારાના ડેટા એન્ટ્રી ઓપરેટરો રાખવાને બદલે, પર સ્વિચ કરવા માટે સચિવાલયના કર્મચારીઓને પ્રોત્સાહન આપવામાં આવ્યું હતું ટાઈપ કરવાને બદલે કોમ્પ્યુટર આધારિત કામ. ફેકલ્ટી સભ્યો પણ પછીના વર્ષે વ્યક્તિગત કમ્પ્યુટર્સ મેળવ્યા. જ્યારે બેચ પાસ થઈ હતી આઉટ, મોટાભાગના સ્ટાફ સભ્યોને પ્રમોશન અથવા વિશેષ ઇન્ડીમેન્ટ મળ્યા છે. સુધારેલ ભાર સાથે, ફેકલ્ટી વચ્ચે ઝઘડો પણ ઓછો થયો.

વઘેલા બેયના કદથી ખુશ થઈને મંત્રાલયે રિલીઝ કર્યું કેમ્પસ બાંધકામ પૂર્ણ કરવા માટે નોંધપાત્ર ભંડોળ અને ની બેય સાઈઝ માટે સંસ્થા નવા બનેલા કેમ્પસમાં જઈ શકે છે સાતમી બેયના 120 વિદ્યાર્થીઓ. આ બધું ખૂબ જ આનંદદાયક હતું, જોકે દિવસમાં 18-20 કલાક કામ કરવાથી ગંભીર રીતે ખલેલ પહોંચે છે મેટાબોલિક સિસ્ટમ અને પ્રથમના અંતમાં શાબ્દિક પતનનું કારણ બને છે વર્ષ.

એક દિવસ થોડા અસ્વસ્થ થયેલા ડાયરેક્ટરે ફોન કરીને ડૉ. ચિદમ્બરમે કહ્યું, “તમે મારા માટે સમસ્યાઓ ઉભી કરી રહ્યા છો. શું મેં તમને સેવન વધારવાનું કહ્યું નથી? હવે તમે એજી ઓફિસમાં જવાબ આપો ઓડિટર્સ (પાંચ વર્ષનું વ્યાપક ઓડિટ કરી રહ્યા છે) જેઓ કહે છે કે અમારું પ્લેસમેન્ટ બરાબર છે. અમે સેવન 30 થી વધારી દીધું છે પાંચમા વર્ષમાં 100 થી વધુ સફળતાપૂર્વક અને અમને શા માટે પૂછવામાં આવે છે અમે તે પહેલાં કર્યું નથી?”

ડૉ. ચિદમ્બરમે પણ તેમના અથાગ પ્રયત્નોથી નારાજ હતા પ્રશંસા કરવામાં આવી ન હતી, પરંતુ બીજા વિચાર પર, તેમણે પણ આશ્ચર્ય થયું કે શા માટે અન્ય અગ્રણી સંસ્થાઓએ એ પણ ઉમેર્યું નથી છેલ્લા 15 વર્ષમાં એક પણ સીટ, સંસ્થાએ પણ કેમ ન કર્યું અગાઉ અને જ્યારે સંસ્થા આગલી છલાંગ લગાવી શકે.